

Rendhagyó és rendkívül mulatságos előadást tartott **Nyáry Krisztián** az 1848-49-es eseményekről hétfőn este a Mokka Kávéházban. A témában mítoszok dőlnek meg már évtizedek óta, nyíltan beszélünk a nemzeti cukormázzal leöntött furcsa forradalom vicces helyzeteiről, amelyeknek főszereplői közül többen utálták egymást. Persze utólag könnyű ítélkezni, de mondjuk ki, nem minden úgy és ott történt, ahogy azt március 15-én a politikusok és más ünnepi felszólalók mesélik el.

Nem Pilvax, hanem Fillinger

Az irodalomtörténeti munkáiról ismert Nyáry Krisztián nem először jár Székelyudvarhelyen, korábbi köteteit is rendre bemutatta itt. Legújabb kötete Fölébredett a föld címmel jelent meg, ebben 1848-49-ben született levelek segítségével meséli újra a forradalom és szabadságharc történetét. Nyáry nagyon sok magánlevelet jelentetett meg, s ezek bizony árnyalják a forradalmi napok történetét.

„Úgy sejtem, agyon fogom loni"

– ezt Széchenyi mondta Batthyányról, s Nyáry felolvasott néhány olyan levélrészletet, amiből az derül ki, hogy abban a korszakban az istenített Kossuth, Petőfi, Széchenyi, Batthyány, Klapka, Görgei vagy Bem nem feltétlenül szívlelték egymást mindenben, sőt nagyon sokat vitatkoztak és szemben is álltak egymással. 1848-ban is szegmentált volt a politikai élet, akárcsak ma és nemcsak Magyarországon. A tömeg egyik fele az „Éljen a szabadság!", illetve az „Éljen a király!" jelszavakkal vonult.

Esendő emberek voltak a forradalmárok is

A tizenkét pontban csupán a politikai státusfoglyok szabadon bocsátása az egyetlen forradalmi követelés, a többit már tárgyalták a pozsonyi országgyűlésen egy alkotmányos folyamatban. Petőfi és Jókai közösen béreltek lakást Pesten, náluk is többször összegyűltek a radikális fiatalok, közülük Petőfi alig három arisztokratát tartott annyira, hogy ne megvetően beszéljen róluk – Teleki Sándort (az övé volt a koltói kastély), valamint a Zichy-nővéreket, a többieket egyáltalán nem szerette.

